

Arrest

nr. 69 678 van 8 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. BULKMANS en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Igbo origine en afkomstig van Uzagba, Imo State. U werd als baby in het bos achtergelaten en gevonden door (S.E.A.), die u adopteerde. Uw adoptie moeder vereerde de traditionele god Agbara Na Egbu Oschii en werd door mensen gevraagd om via rituele slachtingen de toekomst te voorspellen of bepaalde zaken te bewerkstellingen. Ze werd door de dorpingen als een heks beschouwd. In juli en augustus 2010 stierven verschillende dorpingen een voortijdige dood, zonder voorafgaande ziekteverschijnselen. Het dorp beschuldigde uw moeder ervan een heks te zijn en deze sterfgevallen te hebben veroorzaakt en bedreigden haar met de dood.

Door de druk vanuit dorp kreeg uw moeder een hoge bloeddruk en stierf op 18 december 2010. Na haar begrafenis eind december werd u door uw oom (C.A.) en een andere dorpling (K.E.) beschuldigd dat u een heks was en een verschoppeling en dreigden ze ermee u te doden en uit het dorp te gooien. Ze keerden regelmatig terug om u eraan te herinneren dat u verantwoordelijk was voor de voortijdige sterfgevallen en de wreedheden in het dorp. Op 10 januari 2011 werd u op weg naar huis aangevallen door jongeren uit het dorp. U kon vluchten en ging naar huis. Op 16 januari 2011 had u een woordenwisseling met meneer (K.), waarbij u zei dat indien god oordeelde dat meneer (K.) u vals beschuldigde, hij de volgende mocht zijn die stierf. Twee dagen, op 18 januari 2011 later stierf (K.) in zijn slaap en raakte heel het dorp ervan overtuigd dat u achter zijn dood zat. Op 15 januari 2011 waren er vele jongeren van het dorp en ook uw oom Christophe op weg naar uw huis. U hoorde hen en kon uit hun uitspraken afleiden dat ze kwamen om u te doden. U vluchtte weg langs de achtertuin en reisde naar uw oom (P.) in Owerre, daar hij de enige was die u geloofde. Uw oom adviseerde u het land te verlaten voor uw eigen veiligheid. U reisde per bus naar Lagos waar u gedurende negen dagen op straat leefde. U ontmoette er (H.) en vertelde wat er met u gebeurd was. (H.) besloot u te helpen het land te verlaten en smokkelde u op een vrachtschip. Op 31 januari verliet u Nigeria en reisde u per schip naar België waar u op 15 februari aankwam. Op 21 februari 2011 vroeg u in België asiel aan. U bent niet in het bezit van enig identiteitsdocument.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u Nigeria diende te verlaten uit vrees gedood te worden door uw familie en dorpsgenoten op beschuldiging van hekserij en het gebruik ervan om mensen te doden (zie gehoorverslag Commissariaar-generaal dd. 6 juli 2011, hierna CGVS, p. 4 en p. 5). Volgende bedenkingen dienen echter bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd uw beweerde vervolging door uw familie en dorplingen in Nigeria aannemelijk te maken.

U verklaarde dat uw familie en dorpsgenoten u beschuldigden een heks te zijn omwille van de mysterieuze sterfgevallen in uw familie en in het dorp (CGVS, p. 5). Deze beschuldiging vloeide voort uit het feit dat uw adoptie moeder eveneens als een heks beschouwd werd en voor haar dood ook het voorwerp was van gelijkaardige beschuldigingen (CGVS, p. 3 en p. 4).

Er kunnen vooreerst enkele vraagtekens worden geplaatst bij de problemen die uw adoptie moeder volgens uw verklaringen zou hebben gekend. U verklaarde dat uw adoptie moeder in december 2010 stierf aan een hoge bloeddruk omdat ze erg onder druk werd gezet door de dorplingen die ermee dreigden haar te doden omdat ze een heks is (CGVS, p. 2). U verklaarde dat de dorplingen tegen de traditie van hekserij zijn en de heksenpraktijken van uw adoptie moeder als de oorzaak beschouwden van de vele sterfgevallen in het dorp (CGVS, pp. 2-3). Uw verklaring dat het dorp tegen de traditie is stemt evenwel niet overeen met uw latere verklaringen dat uw adoptie moeder reeds jaren als een heks werd beschouwd, ze hier nooit problemen mee kreeg en -integendeel- er verscheidene dorplingen beroep deden op haar diensten (CGVS, p. 3). Er is derhalve geen duidelijke aanleiding waarom diezelfde dorplingen haar er plotseling van beschuldigden een heks te zijn en verantwoordelijk achtten voor de dood van een aantal dorpsgenoten.

Bovendien dienen deze doodsb bedreigingen tegen uw adoptie moeder ook worden gerelativeerd. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers dat de dorplingen concrete acties hebben ondernomen om haar daadwerkelijk te elimineren (CGVS, p. 2). Ook de door u aangehaalde doodsoorzaak van uw adoptie moeder, met name haar hoge bloeddruk (CGVS, p. 2), kan gezien de aard van de aandoening en de relatief korte periode van vijf maanden waarin de bedreigingen plaatsvonden (CGVS, p. 2) onmogelijk met zekerheid worden toegeschreven aan deze bedreigingen. Tenslotte regelde haar familie een begrafenis voor haar in het dorp (CGVS, p. 5), wat eveneens een tegenindicatie is voor uw bewering dat de inwoners van het dorp haar dood wilden.

Ook wat betreft de persoonlijke beschuldigingen ten aanzien van u kunnen de nodige bedenkingen worden gemaakt. U stelde dat u na de dood van uw adoptie moeder er door uw familie en dorpsgenoten van werd te beschuldigd eveneens een heks te zijn en verantwoordelijk te zijn voor de vele mysterieuze sterfgevallen in uw familie en in uw dorp (CGVS, pp. 4-5).

Er was evenwel geen duidelijke reden om u net als uw adoptie moeder van heksenpraktijken te beschuldigen. U gedroeg zich immers heel anders dan uw adoptie moeder. U weigerde zich in te laten met de traditionele heksenpraktijken waarmee ze zich bezighield en ging al vanaf jonge leeftijd met uw vrienden naar de kerk (CGVS, p. 2). Aangezien u nooit had deelgenomen aan de rituelen en bovendien publiekelijk een ander godsdienst beleeft is het op zijn minst bevreemdend men u plots van zou verdenken van het doden van mensen door middel van hekserij.

Verder geeft u vage en tegenstrijdige informatie over de sterfgevallen waarvan u zou worden beschuldigd. Zo kon u niet zeggen welke personen er stierven in het dorp en wanneer precies (CGVS, p. 5). Wanneer er u werd gevraagd welke familieleden er stierven antwoordde u aanvankelijk dat dit meneer (K.E.) was, maar voegde u er meteen aan toe dat hij geen echte familie is (CGVS, p. 4). Toen u nadien de vraag opnieuw werd gesteld naar familieleden die overleden kort na de dood van uw adoptie moeder verklaarde u dat het een oom betrof van wie u evenmin de naam kende (CGVS, p. 5). Daarbij verklaarde u aanvankelijk dat u voor de dood van meneer (K.) al beschuldigd werd door uw familie van de dood van dorpsgenoten en familieleden maar dat na zijn dood het hele dorp er van overtuigd was dat u een heks was en achter de sterfgevallen zat (CGVS, p. 5). Wanneer er u later werd gevraagd waarom uw familie plots dacht dat u een heks was zei u echter dat ze dit dachten omwille van en dus na de dood van meneer (K.) (CGVS, p. 7). Tenslotte, wanneer er u gevraagd werd wanneer meneer (K.) stierf antwoordde u met de nodige overtuiging dat hij op 18 januari 2010 was gestorven (CGVS, p. 6). Deze datum valt echter na de twee aanvallen tegen u door dorpsgenoten, die volgens uw verklaringen respectievelijk op 10 en 15 januari plaatsvonden en die net het gevolg waren van het feit dat het dorp u beschuldigde van de dood op verschillende dorpingen, waaronder ook meneer (K.). Wat betreft deze aanvallen door de dorpingen kan overigens nog worden opgemerkt dat u zich niet kan herinneren wie de vier personen waren die u op 10 januari aanvielen (CGVS, p. 6) noch hoeveel personen u op 15 januari aanvielen (CGVS, p. 6).

Uit het voorgaande blijkt dat uw verklaringen met betrekking tot de oorzaak en omstandigheden van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn.

Zelfs indien uw verklaringen overtuigend zouden zijn, quod non, dient te worden opgemerkt dat u niet alle mogelijkheden hebt aangesproken om bescherming te vinden in eigen land.

Immers u vreest uw familie en dorpsgenoten uit Ikeduru en verklaart dat daardoor uw leven in gevaar is (CGVS, p. 4). Er kan worden vastgesteld dat de door u ingeroepen feiten plaatselijk van aard zijn en dat er geen aanwijzingen zijn dat u zich niet elders in Nigeria zou kunnen vestigen. U verklaarde dat u niet bij uw oom Peter – die u steeds is blijven steunen – kan blijven omdat hij dat te gevaarlijk achtte (CGVS, p. 7). Verder verklaarde u dat u verder niemand heeft en het moeilijk is om alleen iets op te bouwen (CGVS, p. 8). Het feit dat uw oom het te gevaarlijk achtte om bij hem in te wonen sluit evenwel niet uit dat hij u financieel zou kunnen bijstaan, zodat u elders in Nigeria zou kunnen verblijven. Bovendien bent u een volwassen man in goede gezondheid en kan van u de nodige zelfstandigheid worden verwacht om in Nigeria een nieuw leven op te bouwen.

Bovendien heeft u ook nooit aangifte gedaan bij de autoriteiten van uw problemen met uw familie en dorpingen (CGVS, p. 7). U verklaarde dat u er van uitging dat zij u niet zouden geloven (CGVS, p. 7). Dit is evenwel geen afdoende reden om niet eerst te proberen bescherming te vragen bij de autoriteiten alvorens het land te ontvluchten en zich te beroepen op internationale bescherming.

Er kan uit hetgeen voorafgaat niet besloten worden dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U legde tenslotte geen enkel document voor om uw identiteit, uw reisweg of uw asielrelaas te staven, wat eveneens een tegenindicatie is van de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert aan dat hij tijdens het gehoor op voldoende wijze heeft trachten aan te tonen dat hij wel degelijk vreesde voor zijn leven. Het feit dat de beschuldiging van hekserij ongeloofwaardig lijkt in België is op zich niet voldoende om hem niet te geloven. Hij voegt bovendien een nieuw stuk toe, meer bepaald een officieel document van zijn plaats van afkomst. Hierin wordt door de koning zelf bevestigd dat verzoekers verklaringen waar gebeurd zijn en dat er kans op vervolging bestaat. Bovendien wordt gesteld dat verzoeker niet langer wenselijk is in zijn thuisland om de goede vrede te behouden. Dit stuk vormt volgens verzoeker een voldoende bewijs van zijn vrees voor vervolging.

2.1.2. Verzoeker citeert artikel 1 van het Verdrag van Genève en past de elementen in dit artikel toe op zijn situatie. Hij bevestigt dat hij zich sinds 15 februari 2011 in België bevindt en dat hij meerdere malen werd bedreigd door zijn dorpsgenoten. Het bij het verzoekschrift gevoegde stuk toont bovendien aan dat de koning heeft meegedeeld dat hij niet meer gewenst is in zijn dorp. Verzoeker benadrukt dat hij vervolgd wordt omdat hij de zoon zou zijn van een heks. Aangezien dorpingen zonder reden overleden

zijn, werd hij als de zoon van een heks eveneens beschuldigd van hekserij en vermits hekserij in zijn dorp niet aanvaard wordt, werd hij vervolgd. Hij merkt op dat het bijgevoegde stuk op voldoende wijze aantoont dat hij zich niet op enige vorm van bescherming zal kunnen beroepen.

2.1.3. Verzoeker betoogt minstens te voldoen aan de voorwaarden ingevoerd door de Europese Richtlijn 2004/83/EG betreffende de subsidiaire bescherming en waarvan de voorwaarden zijn opgenomen in het artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij benadrukt te hebben aangetoond dat hij een reëel risico loopt op vervolging door zijn dorpsgenoten.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker brengt geen bewijs bij inzake zijn identiteit, hetgeen een negatieve indicatie is voor zijn geloofwaardigheid.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen poging onderneemt om de vastgestelde leemten, tegenstrijdigheden en andere ongeloofwaardige elementen uit zijn asielaanvraag met concrete feiten of elementen te weerleggen of minstens te nuanceren. Deze argumenten van de aangevochten beslissing blijven dan ook onverkort en integraal gehandhaafd. Verzoekers opmerking dat de beschuldiging van hekserij mogelijk ongeloofwaardig lijkt in België, doet niets af aan het feit dat de commissaris-generaal voornoemde ongeloofwaardigheden terecht heeft aangehaald als grondslag voor de weigeringsbeslissing.

In de veronderstelling dat verzoekers relaas al geloofwaardig zou zijn, *quod non*, blijkt tevens dat verzoeker niet alle mogelijkheden heeft aangesproken om bescherming te vinden in eigen land. De ingeroepen feiten zijn immers plaatselijk van aard en er zijn geen aanwijzingen dat verzoeker zich niet elders in Nigeria zou kunnen vestigen. Verzoeker is een volwassen man in goede gezondheid en van hem kan dan ook de nodige zelfstandigheid worden verwacht om in Nigeria elders een nieuw leven op te bouwen. Voorts verklaarde verzoeker dat hij bij de autoriteiten nooit aangifte gedaan heeft van de beweerdde problemen met zijn familie en dorpingen omdat hij er van uitging dat zij hem toch niet zouden geloven. Dit is evenwel geen afdoende reden om niet eerst te proberen bescherming te vragen bij de autoriteiten alvorens het land te ontvluchten en zich te beroepen op internationale bescherming. Internationale bescherming kan slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming.

Wat betreft het nieuw neergelegde document van de 'Office of the Eze Uzoagba Community' van 4 januari 2011 stelt zich de vraag waarom dit stuk door verzoeker niet eerder werd neergelegd, bijvoorbeeld tijdens zijn verhoor op het CGVS op 6 juli 2011. In dit verband stipt verwerende partij terecht aan dat verzoeker tijdens dit interview geen gewag gemaakt heeft van een dergelijk document ter staving van zijn asielaanvraag en dit terwijl verzoeker, blijkens zijn verklaringen terechtzitting, dit document reeds bezat voor het gehoor op het CGVS.

Het is tevens niet geloofwaardig dat de actor van vervolging deze vervolging, op verzoek van verzoeker, omstandig zou attesteren. Dit nieuw neergelegde document kan de vastgestelde vaagheden en contradicties in verzoekers relaas dan ook geenszins herstellen.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Gelet op het vastgestelde inzake zijn relaas (zie sub 2.2.1.) en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS